Sag C-68/90

Yvan Blot og Front national
mod
Europa-Parlamentet

»Afvisning«

Domstolens kendelse af 22. maj 1990 2101

Sammendrag af kendelse

Annullationssøgsmål — retsakter der kan gøres til genstand for søgsmål — retsakter fra Parlamentet som tilsigter retsvirkninger i forhold til tredjemand
(EØF-Traktaten, art. 173)

Der kan kun anlægges annullationssøgsmål til prøvelse af Europa-Parlamentets retsakter, såfremt de har til formål at have retsvirkninger i forhold til tredjemand, hvilket ikke gælder retsakter, der udelukkende vedrører den interne tilrettelæggelse af Europa-Parlamentets arbejde, såsom retsakter vedrørende udpegelse af medlemmer og valg af formand i de interparlamentariske delegationer.

DOMSTOLENS KENDELSE
22. maj 1990 *

I sag C-68/90,

Yvan Blot

og

Front national

* Processprog: fransk.

ved advokaterne J.-P. Claudon og W. de Saint-Just, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos Preta, Kirchberg,

sagsøgere,

mod

Europa-Parlamentet ved juridisk konsulent J. Campinos, bistået af juridisk konsulent R. Bieber samt af P. Kyst, Parlamentets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af tre retsakter fra Europa-Parlamentet, nemlig indkaldelse til møde den 16. januar 1990 i Europa-Parlamentets interparlamentariske delegation for forbindelserne med Schweiz, beslutningen om at lade formanden for denne delegation udpege ved et valg og udnævnelsen den 16. januar 1990 af G. Topmann til formand for delegationen,

har

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler og M. Zuleeg, dommerne G. F. Mancini, R. Joliet, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodriguez Iglesias, F. Grévisse, M. Díez de Velasco og P. J. C. Kapteyn,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: J.-G. Giraud

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 16. marts 1990, har Y. Blot, medlem af Europa-Parlamentet tilhørende De Europæiske Højrepartiers Gruppe, og den ikke-erhvervsdrivende sammenslutning »Front national« stiftet i henhold til fransk lov af 18. juli 1901 ved formanden Le Pen i medfør af EØF-Traktatens artikel 173 anlagt sag med påstand om annullation af tre retsakter fra Europa-Parlamentet, nemlig indkaldelse til møde den 16. januar 1990 i Europa-Parlamentets interparlamentariske delegation for forbindelserne med Schweiz, beslutningen om at lade formanden for denne delegation udpege ved et valg og udnævnelsen den 16. januar 1990 af G. Topmann til formand for delegationen.

2 Sagsøgerne har anført, at Y. Blot, som det fremgår af et dokument af 9. oktober 1989 med navnene på de formænd, som de politiske grupper havde meddelt i overensstemmelse med afgørelsen af 22. april 1982 (EFT C 125, s. 113), var blevet udpeget som formand for den interparlamentariske delegation for forbindelserne med Schweiz, og at valget under et møde i Strasbourg den 16. januar 1990 af G. Topmann fra Den Socialistiske Gruppe som formand for denne delegation er ugyldigt.

3 Til støtte for sin påstand om, at G. Topmann blev udpeget ved en procedure, der var behæftet med mangler, har Y. Blot fremsat følgende fire anbringender: tilsidesættelse af forretningsordenen, tilsidesættelse af lighedsprincippet, svigagtig behandling af De Europæiske Højrepartiers Gruppe samt tilsidesættelse af forbuddet mod tilbagevirkende gyldighed.

4 Det fremgår af sagen, at Y. Blot ifølge den sagsøgte institution i virkeligheden aldrig var blevet udpeget som formand for den pågældende delegation.

5 I henhold til afgørelsen af 22. april 1982 skulle de politiske grupper og medlemmerne uden for grupperne meddele navnene på delegationernes formænd til Det Udvidede Præsidium, der havde kompetence til at træffe afgørelse om eventuelle indsigelser. Det fremgår af sagen, at dokumentet af 9. oktober 1989, som sagsøgerne har henvist til, udtrykkeligt bar påskriften »foreløbig«.

6 Den 13. december 1989 ændrede Parlamentet sin forretningsordens artikel 126. I den tidligere version lød artikel 126, stk. 2, således: »Ved nedsættelsen af en delegation træffes der samtidig afgørelse om medlemstal samt om sammensætning på grundlag af gruppernes størrelse«; artikel 126, stk. 3, præciserede, at »grupperne udpeger delegationernes medlemmer«. De tilsvarende bestemmelser i den version, der blev vedtaget den 13. december 1989, lyder således: »Valg af delegationsmedlemmer sker efter indstilling til Præsidiet fra grupperne, løsgængerne eller mindst 13 medlemmer. Præsidiet forelægger Parlamentet forslag, hvori der så vidt muligt tages hensyn til en rimelig repræsentation af medlemsstaterne og de politiske retninger«.

7 Det fremgår yderligere af sagen, at Det Udvidede Præsidium, inden ændringen af forretningsordenen med nærmere bestemmelser om udpegelsen af delegationernes formandskab, den 10. oktober 1989 besluttede, at »opfordre delegationerne til at danne deres formandskaber, idet de dog i tilfælde af manglende consensus ville blive nødt til at foretage valg af formandskab under forsæde af deres aldersformand«.

8 Endelig fremgår det af sagen, at flertallet af medlemmerne under et møde den 12. oktober 1989 i den interparlamentariske delegation for forbindelserne med Schweiz under forsæde af aldersformanden og under sagsøgerens tilstedeværelse ønskede at udsætte afgørelsen vedrørende formandskabet.

9 Det bemærkes først, at som det fremgår af Domstolens dom af 23. april 1986, Miljøpartiet »Les Verts« mod Europa-Parlamentet (294/83, Sml. s. 1339), kan der kun rejses annullationssøgsmål mod de af Parlamentets retsakter, som har til formål at have retsvirkninger i forhold til tredjemand.

10 Det bemærkes yderligere, at det i den foreliggende sag gøres gældende, at proceduren i forbindelse med udpegelsen af formanden for en interparlamentarisk delegation var behæftet med mangler. Europa-Parlamentet bestemte i ovennævnte afgørelse af 22. april 1982, der bekræftedes ved afgørelse af 11. oktober 1984 (EFT C 300, s. 50), at »de interparlamentariske delegationer for forbindelserne med tredjelande er Parlamentets organer for forbindelser udadtil og dets interparlamentariske samarbejde; de skal varetage følgende opgaver: interparlamentarisk dialog,

gensidig underretning om aktuelle spørgsmål og undersøgelser af særlig interesse, parlamentarisk indseende med Fællesskabets politik over for tredjelande«.

11 Det følger heraf, at de interparlamentariske delegationers kompetence begrænser sig til underretning og kontakt, og at retsakter vedrørende udpegelse af medlemmer og valg af formand alene hører under den interne tilrettelæggelse af Europa-Parlamentets arbejde.

12 Som det fremgår af Domstolens kendelse af 4. juni 1986, De Europæiske Højrepartiers Gruppe mod Europa-Parlamentet (78/85, Sml. s. 1753), kan der imidlertid ikke anlægges annullationssøgsmål til prøvelse af retsakter, der udelukkende vedrører den interne tilrettelæggelse af Europa-Parlamentets arbejde.

13 Som følge heraf finder procesreglementets artikel 92, stk. 1, anvendelse, hvorfor sagen vil være at afvise.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 22. maj 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident